

धूनि धुर्याणि । वैश्वदेवस्तोत्रोपाकरणानन्तरमुद्गातारः स्तुवन्ति तदन्ते होता वै-
श्वदेवं शस्त्रं शंसति तत्राध्वर्याः पूर्ववत्प्रतिगरः शस्त्रान्ते ओ३मिति प्रतिगीर्य
प्रदक्षिणावृत्तीतरथावृत्ती कृत्वोत्तरेण हविर्धानमागत्य पूर्वद्वारेण प्रविश्य वैश्वदेवं
ग्रहमादायातिक्रम्याश्चाव्योक्यशा यज्ञ सोमस्येति प्रेष्यति वषट्कारानुवषट्कारयोर्ग्र-
हहोमः पूर्ववच्चमसस्य कम्पनं च द्विरेव प्रदक्षिणावर्तनमितरथा च ततः
सदस्यागत्य होतारमुपहूय ग्रहशेषं भक्षयित्वा होताप्यध्वर्युमुपहूय ग्रहशेषं भक्ष-
यति चमसिनश्चानुपहूयैव स्वस्वचमसस्थं सर्वं सोमं १) भक्षयति ।

सर्वभक्षाश्चमसाः ॥ ६ ॥ अत्र वैश्वदेवग्रहभक्षणानन्तरं चमसिभिः कार्याः ।

मार्जालीये पात्रप्रक्षालनम् ॥ ७ ॥ भक्षितानां ग्रहचमसत्रपाणां पात्राणां माथे
प्र०नं भवति ततो ग्रहपात्रं यथास्थानं खरे सादयति चमसांश्चोत्तरवेदिमपरेण ।

उक्थं विगृह्णाति त्रैधं देवेभ्यस्त्वेति (७. २२) सर्वेभ्यः ॥ ८ ॥ उक्थ्यस्था-
लीस्थं सोमं त्रेधा वि०ति विभज्योकथ्यपात्रे गृह्णातीत्यर्थः स०भ्यः प्रशास्तृत्रा-
क्षणाहंस्यहावाकेभ्यः प्रशास्त्रादिकर्तृकशस्त्रकयागाभ्यासार्थमित्यर्थः ।

मित्रावरुणाभ्यां वेति (७. २३) वा प्रशास्त्रे ॥ ९ ॥ अथवा प्र०स्त्रे मैत्रारु-
णाय मैत्रावरुणकर्तृकशस्त्रवद्द्वयागार्थमुक्थ्यस्थालीमुत्पाद्य तत्स्थसोमतृतीयांश-
मुक्थ्यपात्रे गृह्णाति मि०भ्यां वेति मन्त्रेण । यस्मिन्यागाभ्यासे मैत्रावरुणः शंसति
तस्मै मैत्रावरुणकर्तृकशस्त्रवते यागाभ्यासाय एवं गृह्णीयादित्यर्थः ।

तूष्णीं सादनम् ॥ १० ॥ गृहीत्वा परिमृज्य प्रदक्षिणावृत्तीतरथावृत्ती कृत्वा तस्यो-
क्थ्यपात्रस्य स्वस्थाने तू०नं करोति तं वै नोपयामेनेति श्रुतत्वात् (४. ३. २. १८) ।

स्तोत्रमुपाकरोति ॥ ११ ॥ एवं ग्रहं गृहीत्वासाद्य तृणाभ्यां ग्रहमुपस्पृश्य
पूर्ववत्स्तो०रोति पूर्वतरं मैत्रावरुणचमसपूर्वकं चमसोन्नयनम् ततः स्तोत्रो-
पाकरणमिति ।

उक्थशा यज्ञ सोमानामिति प्रैषोऽनाराशब्देषु ॥ १२ ॥ चमसेषु अना०षु
सत्सु सशस्त्रग्रहस्य उक्थ०नामित्येवं बहुवचनात्तः प्रैषो भवति तत्र पात्रभेदेन
बहूनां सोमानां होतव्यत्वात् स च शस्त्रान्ते ग्रहमादाय चमसाध्वर्युभिश्चमसेषु

१) सर्वे सामं B.